

λείται τὸ ἀρχαῖον καὶ πλήρες ἀφελείας ἀγγλικὸν ἔθιμον: to kiss under the mistletoe (φίλημα ὑπὸ τὸν ἰξὸν), δι' οὗ παρέχεται εἰς τοὺς νέους ἡ ἐλευθερία νὰ ἀσπάζωνται ἕσας κορασίδας ἠθελον εὔρει ἰσταμένας ὑπὸ τοὺς ἄνωθεν κρεμαμένους ἐκείνους κλάδους. Φαντάζεται τις εὐκόλως τὰς ἐνέδρας καὶ τὴν κατασκοπεῖαν τῶν νέων, καὶ τὰς κραυγὰς, τὴν δρομαίαν φυγὴν, καὶ . . . τὰ ἐρυθήματα τέλος τῶν ἀπροσέκτων νεανίδων.

Ἐν τῷ μεταξῦ ὅμως τούτῳ παρασκευάζεται ἐν τῷ μαγειρείῳ ὁ περίφημος ἀγγλικὸς πλακοῦς pudding. Ἡ νεαρὰ καὶ ξανθὴ οἰκοδέσποινα, πορφυρᾶς ἔχουσα τὰς παρεῖας, πλήρη ἀλφίτων τὴν κόμην καὶ ὑπὸ ζύμης κεκαλυμμένης τὰς χεῖρας, κόπτει εἰς μικρὰ τεμάχια τὸ ἀπαραίτητον εἰς κατασκευὴν τοῦ πλακοῦντος ῥόδιον λίπος, μαλάσσει καὶ σφίγγει διὰ τῶν μικρῶν τῆς δακτύλων τὴν λευκὴν ζύμην, φυλακίζει καὶ δένει αὐτὴν ἐντὸς τοῦ χειρομάκτρου, καὶ τὴν βυθίζει τέλος ἐντὸς τῆς μεγάλης χύτρας τοῦ μαγειρείου, ἵνα βράσῃ ἐκεῖ διὰ σιγανοῦ πυρός.

Τέλος πάντων ὁ πλακοῦς ἐψήθη, καὶ ἡ μεγάλη ἡμέρα ἐφθασε.

Πᾶσα ἀγγλικὴ οἰκογένεια, πλουσία ἢ πτωχὴ, θὰ συναγάγῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰ μέλη αὐτῆς περίξ ἀφθόνου τραπέζης. Καὶ αὐτὰ τὰ πτωχοτροφεῖα (workhouses) ἐορτάζουσι τὰ Χριστουγεννάτων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄγγλος ἐργάτης εἶνε ἥκιστα οἰκονόμος καὶ προμηθῆς, οἱ ἔμποροι συνέστησαν τὸν Σύλλογον τῶν Χριστουγέννων (Christmas Club), δι' οὗ καὶ αὐτοὶ οἱ σπαταλώτατοι τῶν ἐργατῶν δύνανται νὰ τελέσωσι φαιδρῶς τὴν ἐθνικὴν ἐορτὴν, πληρώνοντες ἀπὸ τῆς πρώτης ὀκτωβρίου ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα ἡμισυ σελίνιον (ἢ 1 ἢ 2, ἀναλόγως τῆς διαθέσεως καὶ τῶν πόρων τῶν) εἰς τὸν ὀσπώλην, τὸν κρεωπώλην καὶ τὸν ὀρνιθοπώλην. Ὁ ἔμπορος συνάγει τοὺς ἐράνους, καὶ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ἀποδίδει αὐτοὺς εἰς σταφίδας, σάκχαριν, χῆνας, πλακοῦντας κ.τ.λ. Οὕτω δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ πτωχότατοι, οἱ ἄστεγοι καὶ οἱ σπάταλοι κοινουοῦσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐκτὸς ἂν—ὅπερ συμβαίνει πολλάκις—πτωχεύσῃ ἐν τῷ μεταξῦ ὁ ἔμπορος, καὶ οἱ ἔρανοι τῶν καταβαλόντων μεταβῶσιν εἰς τῶν δανειστῶν τῆς πτωχεύσεως τὰ βαλάντια.

Ἡ ἐπαύριον τῶν Χριστουγέννων εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν δώρων ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν παρ' ἡμῶν πρωτοχρονιάν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ δῶρα ταῦτα περιλείονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐντὸς κυτίδων (boxes), καλεῖται ἐκ τούτου καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη boxing day. Ὡς παρ' ἡμῶν ἡ πρώτη τοῦ ἔτους, οὕτως ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ boxing day εἶνε συγχρόνως ἡ προσφιλέτης καὶ ἀπὸ μακροῦ προσδοκωμένη ἡμέρα τῶν διανομῶν, τῶν ὀδοκαθαριστῶν, τοῦ γαλακτο-

πώλου, τοῦ γραμματοκομιστοῦ, καὶ πάσης τῆς λοιπῆς ὑπηρετικῆς ομάδος, ἧτις ἀπὸ πρωῶς μέχρι ἐσπέρας πληροὶ τὸ μαγειρεῖον, ὅπου εὐρίσκει πλακοῦντα ἰδιαιτερον, ἐπὶ τούτῳ παρεσκευασμένον, καὶ φιάλας τινὰς ῥακῆς (gin) ἢ βισκίου. Ἐκεῖθεν ἐξέρχονται πάντες τὴν νύκτα πλήρη μὲν ἔχοντες τὸν στόμαχον κρεῶν καὶ πλακοῦντος καὶ οἰνοπνεύματος, μεστὴν δὲ τὴν κεφαλὴν ἀναθυμιάσεων, καὶ σπεύδουσι νὰ ἀναλύσωσιν εἰς ῥακὴν, ἐντὸς τοῦ πρώτου πνευματοπωλείου, τὰ ἐντὸς τοῦ βαλαντιῦ των περισυναχθέντα ὀλίγα κέρματα. Εἶτα δὲ περιέρχονται τὰς ὁδοὺς, κατὰ κλονουμένας καὶ οἰνοβαρεῖς ομάδας, ὠρούμενοι καὶ θορυβοῦντες, πίπτοντες καὶ ἀνεγειρόμενοι, θραύοντες τὰς ὑέλους, ἀποσπᾶντες τοὺς κώδωνας καὶ τὰ ῥόπτρα τῶν οἰκιῶν, ποῦ δὲ καὶ που συντρίβοντες καὶ τινὰς φανούς. Ἡ ἀστυνομία ἀνεχεται, κατ' ἐπικρατῆσαν ἔθιμον, τὰ κρόνια ταῦτα, καὶ ἀρκεῖται συλλέγουσα τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐκ τοῦ βορβόρου τοὺς διανυκτερεύσαντας ἐντὸς τῶν αὐλάκων μεθύσους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ὧν ἐπὶ νύκτα ὅλην δὲν ἐτάραξεν οὔτε διέκοψε τὸν μοιυδρινὸν ὕπνον ἢ βροχὴ καὶ τὸ ψῦχος.

A. Σ. Β.

Ἡ ΜΙΚΡΑ ΦΩΣΦΟΡΟΠΩΛΙΣ

Ἐκ τῶν τοῦ Ἄνδερσεν.

Τὸ ψῦχος ἦτο δριμύ, ἡ χιών πυκνὴ κατέπιπτε καὶ τὸ σκότος ἤρχιζεν ἐπικρατοῦν ἢ ἐσπέρα—τελευταία ἐσπέρα τοῦ παλαιοῦ ἔτους—προῦχώρει. Ἐν τούτοις μ' ὄλον τὸ ψῦχος καὶ τὸ σκότος μικρὰ πτωχὴ κόρη, ἀσεπῆς καὶ ἀνυπόδητος, ἐπλανᾶτο εἰσέτι εἰς τὰς ὁδοὺς. Ὁταν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας τῆς ἐφόρει ζευγὸς ἐμβάδων, αἵτινες ὅμως ἦσαν μεγάλα δι' αὐτὴν—ἀνῆκον πράγματι εἰς τὴν μητέρα τῆς—, καὶ ἐνῶ ἔτρεχε ταχέως ἀπὸ τῆς μίας εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς ὁδοῦ ὅπως ἀποφύγῃ τὰς ἀμάξας, αἱ ἐμβάδες κατέλιπον τοὺς πόδας τῆς. Καὶ τὴν μίαν μὲν ἐξ αὐτῶν δὲν κατῴρθωσεν νὰ εὔρῃ, τὴν δὲ ἄλλην ἀνῆρπασε μικρὸν παιδίον καὶ ἀνεχώρησε δρομαῖον, φρονοῦν βεβαίως ὅτι ἡδύνατο νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὡς καιτὶς τῆς κούκλας του.

Οὕτω προῦχώρει ἡ μικρὰ, καὶ οἱ μικροὶ τῆς πόδες ἐγίνοντο ἰάνθινοι ἐκ τοῦ ψύχους. Εἰς τὴν χεῖρά τῆς ἐκράτει μικρὸν κυτίον φωσφόρων, ἱκανὰ δὲ ἄλλα ἔφερον ἐντὸς τῆς βακώδους τῆς ποδιάς. Οὐδὲς καθ' ὅλην τὴν μακρὰν ἡμέραν ἠγόρασεν ἐξ αὐτῶν, οὐδὲς τῇ ἔδωκε μίαν κἄν δεκάραν. Τρέμουσα ἡ δυστυχῆς κόρη ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῆς πείνης ἐσύρτο εἰς τὰ πρόσω, ζῶσα εἰκὼν τῆς θλίψεως! Πτωχὴ κόρη!

Νιφάδες χιόνος κατέπιπτον ἐπὶ τῆς ὥραίας μακρᾶς τῆς κόμης, ἧτις ἐκυμάτιζεν ἀνελλισσομένη εἰς χαριεστάτους βοστρύχους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς. Ἄλλ' οὔτε τὴν καλλονὴν αὐτῆς οὔτε τὸ